

ظاهرا اعتراض و فرجام خواهی نسبت به قسمت اخیر دادنامه بدوی که در آن دادگاه بذل زوجه (مهریه و سایر حقوق را در قبال حق الحضانه) در قالب ابراء مطلق و بدون قید و شرط تلقی و مورد تایید دادگاه تجدیدنظر در دادنامه فوق نیز قرار گرفته است، اعتراض وارد است. زیرا مستفاد از صدر و ذیل اقرارنامه مذکور آنست که بذل مهریه و سایر حقوق زوجه و به صورت مطلق و بلاعوض نمی باشد؛ بلکه در قبال حضانت فرزند مشترک دختر سه ساله و مشروط می باشد و به عبارت آخری زوجه 30 عدد سکه بهار آزادی از مهریه اش را وصول و بقیه مهریه اش را که 670 عدد سکه بهار آزادی است؛ در قبال حق الحضانه زوج بذل و مشروط به عوض حق الحضانه خود را در قبال مهریه معاوضه؛ حق الحضانه بالمال می شود؛ که باطل است زیرا حق الحضانه مانند حق الولایه و نظیر آنها از حقوقی می باشد که قابل نقل و انتقال و قابل اسقاط و قابل معاوضه بالمال نمیباشد.